

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Запорізькій області
Слідчий відділ

вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Запоріжжя

«29» червня 2026 року

Слідчий в ОВС 3-го відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Запорізькій області підполковник юстиції Доценко Сергій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження №12022082040000429 від 26.03.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст.36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Зубрицького Віктора Васильовича, 11.10.1971 року народження, уродженця м. Миколаїв Миколаївської області, українця, громадянина України, зареєстрованого за адресою: бульв. Смоленський, буд. 6-8, кв. 128, м. Москва, Російська Федерація, останнє відоме місце проживання: Запорізька область, м. Мелітополь, відповідно до ст. 480 КПК України не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, раніше не судимий,

про те, що він підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції статті на момент вчинення злочину).

Зміст підозри:

Громадянин України Зубрицький В.В. підозрюється у тому, що

усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, фактичні обставини, що свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту, діючи в умовах такого конфлікту і в безпосередньому зв'язку з ним, користуючись станом окупації та особистими зв'язками з представниками окупаційної адміністрації та збройних формувань Російської Федерації (далі – РФ), передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, маючи на меті особисте збагачення та збагачення третіх осіб, діючи за попередньою змовою з громадянами України Неничем Олександром Миколайовичем, 13.09.1990 року народження, Балицьким Євгеном Віталійовичем, 10.12.1969 року народження та громадянином РФ Терських Глібом Сергійовичем, 23.03.1982 року народження, а також іншими невстановленими особами із числа представників окупаційної адміністрації, збройних формувань РФ та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України та іншими невстановленими у ході досудового розслідування особами, усвідомлюючи захищений статус майна, діючи без військової необхідності та за відсутності згоди власників, у період часу з 20.04.2022 по 16.06.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Малобілозерської сільської територіальної громади та Дніпрорудненської міської територіальної громади Василівського району Запорізької області, незаконно привласнив для подальшого приватного та особистого використання майно та всі виробничі потужності юридичної особи – резидента України Приватного акціонерного товариства «Запорізький залізорудний комбінат», ЄДРПОУ 00191218 (далі – ПрАТ «ЗЗРК»), які знаходились на тимчасово окупованій території Запорізької області та усунувши від керування комбінатом законно призначене керівництво і акціонерів товариства, спільно з Терських Г.С. та Неничем О.М. почав розпоряджатись майновим комплексом ПрАТ «ЗЗРК», всупереч інтересам вказаної юридичної особи та її акціонерів.

Таким чином, Зубрицький В.В., діючи за попередньою змовою з Неничем О.М., Балицьким Є.В., Терських Г.С. та іншими невстановленими у ході досудового розслідування особами, в порушення законів та звичаїв війни, а саме ст. ст. 46, 53 Положень про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, вчинив розграбування майна ПрАТ «ЗЗРК».

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Зубрицький В.В.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної

військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Женевська конвенція IV) пограбування забороняються.

Відповідно до ст. 46 Положень про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (далі – Положення), сімейна гідність і права, життя фізичних осіб і приватна власність, а також релігійні переконання і обряди повинні поважатися. Приватна власність не підлягає конфіскації.

Відповідно до ст. 53 Положення окупаційна армія може заволодіти лише грошима, фондами та цінними паперами, які виключно є власністю держави, складами зброї, транспортними засобами, виробничими запасами та, загалом всією рухомою власністю держави, що може бути використана для військових дій.

Відповідно до ст. 8(2)(b)(xvi) Римського статуту Міжнародного кримінального суду розграбування визнається воєнним злочином.

Згідно з наказом Міністерства розвитку громад та територій України № 376 від 28.02.2025 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», Малобілозерська сільська територіальна громада Василівського району Запорізької області є тимчасово окупованою з 26.02.2022, а Дніпрорудненська міська територіальна громада Василівського району Запорізької області з 13.03.2022.

Після окупації зазначених територій Запорізької області, представниками збройних формувань РФ узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності місцевих громад.

Продовжуючи встановлення тотального контролю та розповсюджуючи свою владу на тимчасово окупованих територіях Запорізької області,

представники збройних формувань РФ, діючи за підтримки окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, не пізніше 24 квітня 2022 року створили на тимчасово окупованій території Запорізької області незаконний орган влади – т.зв. «Військово-цивільну адміністрацію Запорізької області» (далі – ВЦА Запорізької області), який очолив Балицький Є.В.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 02.04.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Терських Г.С., усвідомлюючи захищений статус майна ПрАТ «ЗЗРК», факт існування міжнародного збройного конфлікту та окупації, маючи намір скористатись їх умовами, вступив у змову з Неничем О.М., а також невстановленими особами із числа представників окупаційної адміністрації, збройних формувань РФ та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України та іншими невстановленими у ході досудового розслідування особами, з метою позбавити ПрАТ «ЗЗРК» його майна та привласнити зазначене майно для приватного використання, всупереч волі вказаної юридичної особи та її керівництва.

З метою реалізації спільного злочинного умислу, Терських Г.С. за попередньою змовою з Неничем О.М. у період з 02.04.2022 по 18.04.2022, задля маскуванню будучи одягненим у військову форму та балаклаву, спільно з невстановленими представниками збройних формувань РФ, діючи на виконання спільного умислу, спрямованого на розграбування майна цивільного населення для його подальшого приватного використання, усвідомлюючи захищений статус майна, відсутність військової необхідності та згоди законного власника на вчинення таких дій, шляхом здійснення психологічного тиску змусив керівництво ПрАТ «ЗЗРК» покинути територію комбінату.

Починаючи з 19.04.2022, без будь-якої військової мети, з метою встановлення фізичного контролю над майном ПрАТ «ЗЗРК» в інтересах Ненича О.М., Терських Г.С. та інших невстановлених в ході досудового розслідування осіб, невстановлені особи з числа представників збройних формувань РФ почали прибувати на територію ПрАТ «ЗЗРК» та постійно знаходитись на вказаній території.

Разом з цим, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 20.04.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений) Зубрицький В.В. вступив у змову з Неничем О.М. та Терських Г.С., з метою привласнення майна ПрАТ «ЗЗРК» для свого особистого та приватного використання.

Зубрицький В.В., усвідомлюючи захищений статус майна ПрАТ «ЗЗРК», відсутність згоди керівництва та учасників вказаної юридичної особи на передачу її власності іншим особам, усвідомлюючи факт існування міжнародного збройного конфлікту та окупації, маючи намір скористатись їх умовами, користуючись зв'язками у збройних формуваннях РФ

та окупаційній адміністрації, залучив до реалізації спільного злочинного умислу представників збройного формування, яке в подальшому отримало офіційну реєстрацію як «Служба воєнізованої охорони» («СВО») на підставі наказу т. зв. воєнного коменданта Запорізької області від 22.06.2022, у якій він обіймав посаду заступника начальника. В подальшому представники збройного формування «СВО» з квітня 2022 року з метою встановлення фізичного контролю над майном ПрАТ «ЗЗРК» та здійснення психологічного тиску на працівників залізорудного комбінату, постійно перебували на території ПрАТ «ЗЗРК», встановили контрольний-пропускний режим та забезпечували охорону т. зв. «керівництва комбінату», зокрема й Терських Г.С.

В свою чергу, Терських Г.С., з 18.04.2022 по 15.06.2022, з метою збору інформації, необхідної для встановлення ефективного контролю над майном ПрАТ «ЗЗРК» та подальшого керування ним, а також з метою вчинення психологічного тиску на співробітників приватного акціонерного товариства, перебував на території ПрАТ «ЗЗРК» та схилив співробітників комбінату до співпраці.

У період часу з 20.04.2022 по 15.06.2022 Зубрицький В.В. прибув на територію ПрАТ «ЗЗРК», де керував діями збройного формування «СВО», забезпечував охорону Терських Г.С. та інших невстановлених осіб з числа т. зв. «нового керівництва комбінату» та разом з Терських Г.С. схилив співробітників ПрАТ «ЗЗРК» до співпраці.

В цей же час, але не пізніше 17.05.2022 Балицький Є.В. вступив у змову з Неничем О.М., Терських Г.С. та Зубрицьким В.В., спрямовану на привласнення майна ПрАТ «ЗЗРК». Балицький Є.В., усвідомлюючи захищений статус майна ПрАТ «ЗЗРК», відсутність згоди керівництва та учасників вказаної юридичної особи на передачу її власності іншим особам, усвідомлюючи факт існування міжнародного збройного конфлікту та окупації, маючи намір скористатись їх умовами, обіймаючи посаду т. зв. голови «ВЦА Запорізької області», 17.05.2022 видав розпорядження № 09/1, яким майновий комплекс та всі виробничі потужності ПрАТ «ЗЗРК» передано в управління юридичній особі – резиденту т. зв. «ДНР» ТОВ «Індустріальні Інновації» (код 1219900150909) в особі учасника та директора вказаного товариства Ненича О.М.

Далі, 15.06.2022 Терських Г.С., будучи одягненим у цивільний одяг, в черговий раз прибув на територію ПрАТ «ЗЗРК», де повідомив працівникам вказаної юридичної особи про те, що він є «новим директором» комбінату. Після чого, Зубрицький В.В. спільно з залученими ним представниками збройного формування та Терських Г.С. зламали двері кабінетів керівництва та наказали черговим співробітникам ПрАТ «ЗЗРК» та іншим працівникам припинити доповіді законному керівництву та будь-які інші контакти з ним, встановили повний фізичний контроль над майном ПрАТ «ЗЗРК», яке перебувало на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел спрямований на розграбування майна ПрАТ «ЗЗРК», 19.06.2022 Терських Г.С. за підтримки

представників окупаційної влади провів у палаці культури «Гірняк», розташованому за адресою: вул. Набережна, 13, м. Дніпрорудне, Запорізька область, збори робітників комбінату, де повторно, публічно оголосив себе «новим директором» та схилив працівників ПрАТ «ЗЗРК» до співпраці.

Після того, як Зубрицький В.В. спільно з Терських Г.С. та невстановленими особами з числа представників збройних формувань РФ, встановив повний фізичний контроль над майновим комплексом ПрАТ «ЗЗРК», Ненич О.М. 21.06.2022 в якості директора ТОВ «Індустріальні інновації», з метою реалізації злочинного умислу, спрямованого на розграбування майна ПрАТ «ЗЗРК», прийняв рішення створити юридичну особу – «двійника», резидента РФ, ТОВ «Дніпрорудненський залізорудний комбінат» (код 1222300033790, юридична адреса: РФ, Краснодарський край, м. Краснодар, вул. Старокубанська, б. 114, оф. 632/1, далі – ТОВ «ДЗРК»), директором якої призначив Терських Г.С., який розпочав керування майном ПрАТ «ЗЗРК», що перебувало на тимчасово окупованій території Запорізької області.

В цей же час, Зубрицький В.В., маючи контроль над представниками залученого ним збройного формування, яке забезпечувало фізичний контроль над майном ПрАТ «ЗЗРК», також розпочав керування зазначеним майном спільно з Терських Г.С. та Неничем О.М., тим самим привласнивши його. В подальшому, 01.07.2022 Зубрицький В.В. обійняв посаду радника генерального директора зі стратегічного розвитку у ТОВ «ДЗРК».

Зубрицький В.В., який безпосередньо був присутній під час встановлення контролю над майновим комплексом ПрАТ «ЗЗРК» та залучив до встановлення контролю представників збройного формування не міг не знати, про насильницький характер привласнення майна та відсутність згоди законних власників та керівництва ПрАТ «ЗЗРК» на вчинення таких дій по відношенню до майна, яке належить вказаній юридичній особі.

Дії інкриміновані Зубрицькому В.В., з огляду на інформацію, отриману в ході досудового розслідування щодо подальшого використання ТОВ «ДЗРК» та ТОВ «Індустріальні інновації» привласненого майна ПрАТ «ЗЗРК» в комерційних цілях, не були виправдані військовою необхідністю, здійснювались для приватного використання.

Зубрицькому В.В., як особі, що отримала повний доступ до всіх активів ПрАТ «ЗЗРК», зокрема й до його документації, було достовірно відомо про те, що майно ПрАТ «ЗЗРК» перебуває у приватній власності, та про захищений статус вказаного майна.

Вчинення інкримінованих діянь є можливим лише в умовах окупації та збройного конфлікту. З огляду на викладене, дії Зубрицького В.В. перебувають у прямому та безпосередньому зв'язку зі збройним конфліктом.

Зубрицький В.В., за попередньою змовою з Неничем О.М., Терських Г.С. та Балицьким Є.В., в порушення вимог ст. ст. 46, 53 Положення,

ст. 33 Женевської конвенції IV, вчинив протиправні дії що полягали у розграбуванні майна.

Таким чином, Зубрицький В.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України – порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб (в редакції статті на момент вчинення злочину).

Слідчий в ОВС 3-го відділення
слідчого відділу Управління
Служби безпеки України
в Запорізькій області
підполковник юстиції

Сергій ДОЦЕНКО

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Старший групи прокурорів, який
здійснює процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Запорізької обласної прокуратури

Микита МАНЕВСЬКИЙ

« 29 » червня 2026 року

Відповідно до ст. 277 КПК України до повідомлення про підозру додаються права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України **Стаття 42. Підозрюваний має право:**

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Кримінальний кодекс України

Стаття 28. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення, домовилися про спільне його вчинення.

Стаття 438. Порухення законів та звичаїв війни

1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій

караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оглошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

«__» год. «__» хв. «__» _____ 202__ року.

Захисник:

«__» год. «__» хв. «__» _____ 202__ року.

Письмове повідомлення про підозру здійснив:

**Слідчий в ОВС 3-го відділення
слідчого відділу Управління
Служби безпеки України
в Запорізькій області
підполковник юстиції**

Сергій ДОЦЕНКО